

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Locato & Conducto. Consilium CCCXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

in eo differt Notarij scriptura ab alterius cujus
cumque privati hominis scripto; quod in priva-
to sufficit totam scripturam illius manu esse
scriptam, etiam si non subscripserit vel subigna-
verit, *l. Cum antiquitas c. de testam.* * At No-
tarij scriptura sine subscriptione ad probatio-
nem & fidem publici instrumenti constituendam
non sufficit, *Cassren. in d. l. Cum antiquitas nu. 7.*
Deinde quod attinet ad locationem & conductio-
nem Ioannis Nys Rei hujus cause, quæ in fine
illius scripturæ annotata invenitur sub data ul-
timæ Decembris anno 1550. veritati non con-
sonat; ob id, quod appellans postivè allegaverit
Ioannem Nys conduxisse 18. Novembris
anno 1550. cui potius standum est: quia non
tertij, sed partis agentis confessionem continet.
Neque satis patet, quorsum hujusmodi scriptura
privata exhibitæ sit, nisi forte ad hoc (quod ta-
men non credo Advocatum partis appellantis
advertisse) quod in illa contineatur locatio ad
undecim annos, * quæ in rebus Ecclesiasticis ad
tam longum tempus permessa non est, sed ad
novem annos, *Clement. 1. De rebus Eccles. non alie-
nan. parum. & alij in c. fin. Ne prelati vices suas.* Sed
nec hoc novissimè prætermittendum est, parti
appellanti semper obtinisse exceptionem rei judi-
catæ & litis finitæ, quoad hos fructus: ob id,
quod anno 1551 propositâ querelâ de turbatione,
de fructibus & de migrando, seu evacuando
Officialis per suum decretum, nullâ factâ fru-
ctuum restitutionum condemnatione, sed præ-
supposito illorum restitutionem in obligatione
non fuisse, præceperit, ut Reus migraret & eva-
cuaret; idque adhuc non simpliciter, sed rebus
primùm ipsi meliorationibus permittit Reo tacitè
retentione fundorum, donec meliorationes res-
tituerentur: ad quas restituendas, partem ap-
pellantem non condemnasset, si fructus restitu-
endi fuissent. * Meliorationum enim nomine
non intelligo omnes sumptus factos; sed melio-
rationes, quæ perceptis fructibus primi anni su-
pererant, & adhuc extabant, *l. ult. c. De iure
emphtyca.* præsertim ex stercoreatione; cujus utili-
tas ad plures annos pertinere solet. Cum igitur
tam multa ad confirmationem dictæ sententiæ,
à quâ temerè provoactum est, concurrant, quæ
partim per D. Advocatum causa seorsim, par-
tim per nos superius collecta & digesta sunt: pu-
tamus omnino Reverendi Domini Iudicis esse,
ut eam confirmationem quoque faciat; parte ap-
pellante in omnibus expensis condemnatâ.

De Locato & Conducto.

S V M M A R I U M.

Locatio rei communis.

1. 2. Res communis vni ex socijs locanda ac vendenda,
non extraneo, si socius velit.
3. In iure communis potior est conditio socij volentis
re usi ad destinatum usum.
4. Res communis an conducij possit.

CONSILIUM CCCXVII.

Q VÆSTIO Iuris, in qua consistit tota hæc
causa, quæ coram Magnifico Rectore agi-
tur, inter M. Egidijum vanden Lanen ac Do-

micellam Barbaram Rose Ream, in eo versatur,
num in locatione domus, quæ pluribus æquis
vel inæqualibus portionibus communis est, ex-
traneo conductori præferri debeat unus socio-
rum? † Ad quam, quia juris veritas manifesta
est, dicimus locum præferendum esse, nec au-
diendos vel unum, vel aliquot, vel denique
omnes alios socios, si extraneo malint locare;
quandiu socius tantum, quantum extraneus,
offert; & postulantibus socijs pro solutione
pensionis cautionem præstare paratus est. Ita
enim in iudicio communi dividendo servari ait
Vlpianus, *in l. Communi dividendo §. cum de usu-
fructu D. Communi dividendo*, ut cum de re com-
muni (quam simul omnes inhabitare volunt,
vel non possunt) locandâ agitur, uni ex socijs
vel tertie personæ locetur; sic ut ex ordine scri-
pturæ ordo quoque prælationis constituatur, 2.
Quoties de usufructu. † Quæ ordinis & prælatio-
nis ratio servatur quoque in rei communis ven-
ditione, ut potius vendatur uni sociorum quàm
extraneo; & extraneus ad emptionem seu licen-
tiationem non admittatur, quandiu unus ex so-
cijs ad justam pensionem solvendam sufficere po-
test; & extraneum licitantem vel vincere, vel
quantum ille, dare vult, *l. Ad officium in fine C.*
*Communi divid. §. eadem intervenient Insti. de officio
ind.* Vnde etiam est, quod in re communi potior
semper est voluntas socij volentis re uti, quam-
diu id sine damno aliorum est, & voluntas versa-
tor circa id, in quo consistit usus rei, *l. Sabini
& ibi DD. D. Communi dividendo.* * Domus au-
tem usum in habitatione consistere manifestum
est. Et hoc est, quod pro regula tradit Baldus,
in d. l. Sabini in fine, quod si unus sociorum vult
habitare, alter pensionare (hoc est locare ad
pensionem) præferri debeat volens habitare; quia
non debet prohiberi uti jure suo, *l. Sape in fine D.*
De re indic. Franc. Marcus decis. 52. parte 1.

Nec quicquam nocere debet subtilitas Alexan-
dri, *in l. si aliquam nu. 34. De acquir. possess. dum
dubitat*, an is, cujus res pro parte est totam con-
ducere possit, & sic cum totâ re etiam partem
suam, *l. Quod si uno in fine D. De in diem addict.* Quod
equidem Bartolus sentit, *in d. l. si aliquam in fine*,
& similitudo emptionis ac conductionis eviden-
ter postulat, *l. 2. D. Locati.* Cum igitur M. Egidi-
us sine controversia in hac domo partem, eam-
que non exiguam habeat; & præterea habeat con-
sensum aliorum; ita ut maximam partem domus
partim propriam, partim conductam habeat:
audiri non debet Rea, si propter suam partem
Actorem ad conductionem admittere non ve-
lit; & extraneum præferre, non sine invidiâ,
mavult. Ita ut hic disputandum non sit, an tan-
tam partem Actor verè habeat, quantum dicit:
Sufficit enim pro parte socium esse, & aliqua-
tenus partem habere, ut socius in conductione
communis domus extraneo præferatur. Con-
cludo itaque officium Magnifici Domini Recto-
ris esse, ut secundum petitionem seu conclusio-
nem Actoris in hac causa sententiam dicat, Re-
am in expensas condemnando.

De Loca-